

Ipper, Szepesi, Kalmár, Róbert – mit m?veltek 1956-ban Kádárék hálózati emberei a Rádióban?

2018 február 19. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

1

Átlag: 1 (1 szavazat)

Mérték

Felkavaró és egyben hiánypótló írás a PestiSrácoktól! Kihagyhatatlan!

Hiába tárta 1992-ben a nyilvánosság elé Molnár Károly, hogy 1956-ban Szepesi György, Ipper Pál, Kalmár György és Róbert László állítása szerint a forradalom alatt a rádió "operatív tisztje" volt, az ügyb?l semmi sem lett. Most, huszonhat (!) évvel a cikk után igazságot szolgáltatathatunk Molnárnak: mind a négyen a hálózat emberei voltak. Szepesi "Galambosként", Ipper Pál az ÁVH tisztjeként, Kalmár György titkos munkatársként, Róbert László titkos munkatársként, majd szt-tisztként szolgálta a rendszert. Utóbbi a rendszerváltás után a MÚOSZ elnöke lett, a társairól jelent?, a forradalom alatt megbocsáthatatlan rádióbeszédet tartó Szepesit még ma is úgy simogatják, mint az Aranycsapat 12. játékosát.

„Kik voltak operatív tiszték a Rádióban? Kalmár György visszautasítja a vádakát”

– ezzel a címmel jelent meg 1992-ben egy cikk a *Népszavában*. Az írásban felidéztek **Molnár Károly**, az '56-os Szabad Kossuth Rádió és kés?bb a **Szabad Európa Rádió** egykori munkatársának sajtótájékoztatóját, amelyet egy sz?nyeg alá söpört ötvenhatos ügy kapcsán tartott. „ – *Az aláírók jelentkezését várom – mondta Molnár Károly [...] A száz aláíró, akiket említett, azok az egykori (vagy még mindig) rádiós, ma már esetleg tévés dolgozók, akik az 1956-os forradalom után aláírták azt a nyilatkozatot, amit az ENSZ-hez is eljuttattak, s melyben kifejtették: az ENSZ úgynevezett ötf?s bizottságának állításával ellentétben a Rádió épületét '56-ban szervezett fegyveres támadók ostromolták, tehát nem forradalmárok, hanem ellenforradalmárok.*”

Molnár a cikk szerint azt várta (bár nyilván nem várta), hogy az egykori aláírók vállalják, esetleg tagadják meg egykori nyilatkozatukat. Szerette volna, hogy Gombár Csaba rádióelnök a *megújult* Rádió nevében vonja vissza vagy igazítsa helyre ezt a szégyenteljes szöveget. Természetesen hiába. Jellemz? Gombár válasza (aki a médiaháború közepén ekkor sem vállalt fel semmiféle konfrontációt a régi gárdával, nem véletlenül akarta az ?t kinevez? MDF-kormány már leváltani), aki a *Népszavának* azt mondta: „*a Rádió archívumában nincs ilyen dokumentum, s ? úgy véli, az valószínűleg a levéltárban található meg. Mint mondta, ? az ügygel különösebben nem kíván foglalkozni, az események tisztázása a történészek dolga.*”

Ebben a reakcióban az akkor történeteket ismerve semmi meglep? sincsen, de nem is emiatt figyeltem (kerestem rá) erre a cikkre.

„**Végezetül elhangzott néhány név is az egykori aláírók közül – Sipos Tamásé, Ipper Pálé, Szepesi Györgyé, Róbert Lászlóé, Kalmár Györgyé – az utóbbi négy név mellé Molnár Károly a történeti h?ség kedvéért hozzátette, hogy ?k akkoriban a Rádióban beszervezett operatív tisztként m?ködtek.**”

Súlyos vádak voltak ezek. Bár a *Népszava* több érintetett megkeresett, egyedül Kalmár nyilatkozott: „*Kalmár György a személyét érint? vádakra reagálva úgy fogalmazott: nem emlékszik arra, hogy ilyen nyilatkozatot valaha is aláírt. Azt pedig kifejezetten tagadta, hogy operatív tiszt lett volna. Molnár Károlyra úgy emlékszik, mint egy bukott emberre, akit mindenhol kirúgtak, s akinek Szepesi György kérésére ? biztosított munkát az Új Tükör magazinnál, amikor nem volt állása. Szepesi Györgyöt és Róbert Lászlót hiába kerestük tegnap, hogy véleményüket megkérdezzük, nem sikerült ?ket elérnünk.*”

Kalmár válasza bicskanyitogató, de a szokásos narratívát követi. Egyrészt még a nyilatkozat aláírására sem emlékszik, másrészt az ?t megvádoló embert „*bukottnak*” nevezi, akinek még ?k biztosítottak munkát Szepesivel.

Most utólag igazságot szolgáltatathatunk Molnár Károlynak. A négy név mindegyike a Hálózathoz tartozott, nem is akármilyen beosztásban.

1. KALMÁR GYÖRGY TITKOS MUNKATÁRS

A négy említett rádiós közül Kalmár Györgyr?l [mostanában írtam meg, hogy a futtatott hírszerz?-újságírók egyike](#)

[volt](#), aki titkos munkatársként külföldi fiatalokat környékezett meg az állambiztonság számára.

Kalmár ezenfelül a szovjet KGB újságíró-fed?szervének budapesti iskoláján tanított, képzelhetjük, milyen szinten volt bekötve a diktatúrához.

II. SZEPESI „GALAMBOS” GYÖRGY

Szepesi György, az Aranycsapat állítólagos tizenkettedik játékosa „Galambos” fed?néven jelentett a bels? elhárításnak. ?t mint besúgót el?ször **Paul Lendvai leplezte le**, hiszen mások mellett ? is jelentett az egykori „társadalmi kapcsolatról” (Lendvai [ávéhás múltjáról cikkem itt](#)).

A most, február elején a születésnapját ünnepli? Szepesi három munkadossziéja közül csak egy maradt meg, abban „Galambos” többek között arról értekezett, hogy – idézem – „szét lehetne zuzni” Puskás-Kocsis legendát. De jelentett Grosicsról, Bozsikról, Cziborról is, nem beszélve arról a javaslatáról, amelyben egy emigráns csoport széttöbbségéről írt.

Takács Tibor kutatása és [könyve szerint](#) Szepesit 1950-ben szervezték be. Igazi vonalas kommunista volt, 1956-ban arról vált hírhedtté, hogy október 24-én a **sportolók nevében (!) tartott beszédet a rádióban**, amelyben a rend helyreállítását követelte.

Abban megegyeznek a visszaemlékezések, hogy a sportolók egyáltalán nem akarták az olimpián látni, nekem egy emigráns kapus azt mondta, ki akarták dobni a repül?gépb?l...

Pályafutása a rendszerváltás el?tt és után is töretlen maradt.

III. RÓBERT LÁSZLÓ TITKOS MUNKATÁRS, MAJD SZT-TISZT

Lépünk tovább. A harmadik személy, **Róbert László** (Ilkei Csaba kutatása és az elérhet? dokumentumok szerint) szintén hírszer?-tudósító volt, egészen pontosan az állambiztonság **titkos munkatársa**, majd 1968-ban az egyik legmagasabb kasztba került, **szigorúan titkos tiszt lett** a III/I-nél. ?t 2016-ban tüntette ki a MÚOSZ, az akkori elnök, Komlósi Gábor adta át a tiszteletbeli tagságról szóló emléklapot a „*külpolitikai riporterek doyenjének*”. A díjat itt is kipipálhatjuk. Saját könyvének f?lszövege szerint **csodálatos embert tisztelhetünk benne, Zsidónak születni cím? m?vér?l ezt olvashatjuk: „A tiszta szív?, naiv ifjúkommunistából a Rajk-per után b?tortróger, kés?bb a Rádió római, illetve párizsi tudósítója lesz. Egyik vietnami könyvéhez Graham Green [Graham Greene jobban hangzana – MG] ír el?szót. A Tisztelend?k cím?, eddig harmincöt epizódból álló és folytatódó sorozata – amelynek ideáját XXIII. János pápától kapja – bejárja Európa számos televízióját. [...]**

A szer? élete egyik legnagyobb kalandjának tekinti, hogy felkutassa az igaz, az etikusan hatékony embert a háborúk, a faji és társadalmi elnyomás rettenetei között is, a Tízparancsolat és az Evangélium igéinek segítségével.”

RÓBERT MÉG 1992-BEN KIKÉRTE MAGÁNAK A CIKKET

Az Arcanum.hu folyóirat-gy?jteményének hála kiderült, hogy Róbert 1992-ben válaszolt a leleplez? cikkekre, azaz akkor éppen kevésbé gyakorolta az egyik fontos keresztény erényt (megbocsájtás). Pökhendi, cinikus publicisztikáját az eredeti írás szer?je, a „*fiatal*” és „*tudatlan*” „O.D.” „névében” írta meg. Önmagáról Róbert László így harmadik személyben írt magasztalást (a jelentésekben is így fogalmaztak magukról a jelent?k), amelyben állítólagos ötvenhatos reformcselekedeteit, pet?fi körös tetteit elemezte. S persze kitért a négy hálózati embert reflektorfénybe állító **Molnár Károly lejáratására is:**

*„Vajon honnan tudhattam volna [mármint O. D.], hogy ez a Molnár Károly ugyanebben a Münchenben nyomott, **Budapestben ronggyá olvasott Horizont cím? világlapban pl. már megrágalmazta a müncheni Joseph von Ferenczyt is, a magyar SOS-falvak mecénását és így tovább és így tovább.**”*

Róbert itt egyrészt belerúgott az emigráns lapba (amit nyilván nem lehetett itthon „*ronggyá olvasni*”), másrészt el?hozta a rendszerváltás történetének egyik **leghomályosabb figuráját, Joseph von Ferenczyt**, a „*médiamedvezert*”, aki ekkoriban Antall Józsefék köreihez törleszkedett, amúgy meg a rezsimben a **Katonapolitikai Osztály tisztje volt**. Róbert azt is sérelmezte, hogy a Népszava újságírója ?t nem kereste meg, csak Kalmárt. Aki „*az ötvenes években a Magyar Rádió párttitkára [volt – MG] , aki R. L.-l el szemben is elég keményen lépegetett fel.*” [Látjuk, hogy ekkor már a másik egykori titkos munkatárs se volt szent].

Majd így folytatta: „*De hát azért van a szerkeszt?m, hogy megkérdezze t?lem: M. K. vajon mivel bizonyította azt,*

ami elt?ri a nyomdafestéket? És mindent összevetve: ha kormánytagok, pártvezérek, vezérigazgatók, írók és újságírók naponta illetik egymást **esetleges háromper- hármassággal, görénységgel**, akkor vajon nem tenné-e jobban R. L. is, ha ilyen apróságok miatt nem kapná fel a vizet? Volt aláírás, nem volt, operatív volt, nem volt – ki figyel ma ilyesmire oda ...

Valami rémlik ugyan, hogy azt az R. L.-t választották olyan 85 százalék körüli többséggel a rendszerváltás idején a Magyar Újságírók Szövetsége elnökévé. S akkor valami olyasmit talált mondani: elvállalta, mert nem utolsósorban azért akar harcolni, hogy a régi mocskot ne új mocskok váltsa fel... Hát ez úgy látszik, neki se sikerült. Le is mondott...”.

Természetes, hogy büszke a MÚOSZ-elnökségre, de pontosan tudjuk, ki kerülhetett ilyen pozícióba akkoriban. S bár a rendszerváltás után már a mocskok ellen “harcolt”, szintén Ilkei kutatásából (illetve Róbert kézzel írt leveléből – ÁBTL -) tudjuk, hogy néhány évvel korábban, a nyolcvanas években még elmaradt ruhaköltségét, és **sz-tiszti nyugdíjának emelését kérte számon** az állambiztonságon.

IV. IPPER PÁL ÁLLAMVÉDELMI SZÁZADOS

Végül nézzük Ipper Pált. ? 1951-ben államvédelmi f?hadnagy, két évvel kés?bb már százados lett, 1953-ban helyezték a Magyar Rádióhoz (ott töltötte a forradalmat), kés?bb a tévé New York-i tudósítója (!), szerkeszt?je, m?sorvezet?je lett, majd diplomataként helyezték ide-oda. Az 1990-ben meghalt Ippert a 168 órában Mester Ákos és Gy?rffy Miklós búcsúztatta. Mester búcsúztatása megéri az idézetet:

„Sokan vagyunk, akik sokat köszönhetünk neki. Mert Pali – az utánunk következ? korosztálynak Pali bácsi – nem csupán f?nökünk volt, hanem a barátunk és szakmai professzorunk, aki észrevétlenül tanított bennünket toleranciára, tisztességre, türelemre, vitakultúrára, világlátásra, igényességre, szakmai szigorúságra, a széls?ségek?l való távolságtartásra, az emberi kapcsolatteremtés fontosságára, egymás munkájának megbecsülésére és arra, hogy a csapatszellem nemcsak kialakítható, hanem át is örökíthet?.”

Át is örökíthet?. Ipper egyébként nem csak az ellenséget (egyház), de a sajátjait, a kommunistákat is üldözte: „Egy másik dossziében az olvasható Ipper államvédelmis múltjáról, hogy részt vett Rajk László ügyének vizsgálatában, mint >kiértékel? és egyéb bizalmas feladatot végz? személy<.” – írta róla Vörös Géza: Egyházüldöz?k arcképcsarnoka cím? tanulmányában, ami a Betekint?ben jelent meg. Mások mellett még Ipper teljes anyagát sem ismerjük, de ezzel az el?élettel gyaníthatóan mindenben kiszorgálta a diktatúrát.

Látjuk, hogy Molnár Károly nem a leveg?b?l szedte vádjait, még akkor is, ha valószínűleg nem lehettek mind a négyen „operatív tisztek”. Még az is elképzelhet?, hogy éppen akkor egyikük sem volt az. Most már utólag, sajnálatosan kés?n igazságot szolgáltatathatunk Molnárnak. Mind a négy megfuttatott, a rendszerváltás el?tt és után is ünnepeelt szakember a Hálózat embere volt.

Mez? Gábor - www.pestisracok.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>.

Illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló
